

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/4/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123421994
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:6123421994.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Niny Dubovskej, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., IČO: 50 496 166, so sídlom Tolstého 20, Žilina, zastúpeného: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., IČO: 36 864 455, so sídlom Tolstého 20, Žilina proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 31 595 545, so sídlom Štefánikova 17, Bratislava o zaplatenie 137,42 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 1.10.2024, č.k. 10C/4/2024-56, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žalobcovi sa proti žalovanému priznáva nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 137,42 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 137,42 eur od 2.7.2023 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a vyslovil, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti rozsudku (výrok II.).

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil § 427 ods. 1, 2, § 429, § 442 ods. 1, § 663, § 671 ods. 1, § 517 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 4 ods. 1, § 4 ods. 2 písm. b), § 4 ods. 4, § 11 ods. 7, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“) a vecne tým, že v konaní nebolo sporné, že dňa 19.04.2023 došlo v Prešove k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle držiteľa A. B., pričom k vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodeným ako nájomcom bola dňa 16.5.2023 uzatvorená Zmluva o nájme osobného motorového vozidla (C. D.) na obdobie od 16.5.2023 do 5.6.2023. Poškodený v Čestnom prehlásení zo dňa 5.6.2023 uviedol, že mal od spoločnosti Náhradné vozidlo, s.r.o. zapožičané náhradné vozidlo C. D. od 16.5.2023 do 5.6.2023, t.j. v trvaní 21 dní z dôvodu, že jeho motorové vozidlo bolo po poistnej udalosti č. 8014963103 zo dňa 19.4.2023 v autoservise až do doručenia krycieho listu poisťovňou s tým, že po dobu opravy vozidla nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný. V konaní nebolo sporné, že po ukončení doby trvania nájmu vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 6702023 splatnú dňa 20.6.2023 na sumu 891,08 eur s DPH za 21 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla a že žalovaný dňa 19.6.2023 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 753,66 eur. Poškodený postúpil

pohľadávku vo výške 891,08 eur s DPH z titulu nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. ohľadne nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 19.4.2023 na svojom vozidle Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 5.6.2023 na žalobcu, pričom postúpenie pohľadávky oznámil poškodený listom zo dňa 5.6.2023 žalovanému.

3. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v celom rozsahu. Uviedol, že poškodenému bola v súvislosti s dopravnou nehodou spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorá si vyžiadala opravu, pričom k vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného, čím je daná pasívna vecná legitímácia žalovaného v konaní. Aktívnu vecnú legitímáciu mal súd prvej inštancie za preukázanú zo Zmluvy o postúpení pohľadávky. Poisťovňa - žalovaný faktúru vystavenú za nájom náhradného vozidla aj v časti plnila. Procesná obrana žalovaného bola založená na dobe účelnosti nájmu náhradného vozidla, keď podľa žalovaného bol nájom účelný len na obdobie 18 dní od 16.5.2023 do 2.6.2023 a na odpočítaní prevádzkových nákladov počas doby nájmu, resp. výdajoch, ktoré by boli spojené s užívaním vlastného vozidla. Prvoinštančný súd nepovažoval za dôvodnú argumentáciu žalovaného, že doba prenájmu náhradného vozidla do vystavenia krycieho listu nie je primeraná a že za účelné náklady možno považovať len nájom do vykonania opravy. Konštatoval, že skutočnú škodu, spočívajúcu v nákladoch na zabezpečenie náhradného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bol poškodený vylúčený po určitú dobu. Rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na niektoré rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR a Najvyššieho súdu SR. V posudzovanej veci uviedol, že medzi stranami nebola sporná výška denného nájomného, a teda nebolo sporné, že išlo o cenu primeranú, rovnako nebola sporná nutnosť prenájmu náhradného motorového vozidla poškodeným, pričom objektívnosť potreby náhradného motorového vozidla vyjadril žalovaný aj tým, že časť týchto nákladov preplatil. Súd prvej inštancie konštatoval, že účelnosť vynaložených nákladov na zabezpečenie náhradného motorového vozidla súvisí so zabezpečením súkromných alebo pracovných potrieb a možnosť využitia náhradného vozidla počas opravy vlastného motorového vozidla je formou určitej kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného. Náhrada nákladov za nájom náhradného motorového vozidla reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti, ktorú nezavinil, používať vlastné motorové vozidlo. V tejto súvislosti poukázal na závery vyslovené v rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.11.2023, sp.zn. 3Cob/94/2023, v rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.7.2019, sp.zn. 14Cob/55/2019 a v rozsudku zo dňa 26.3.2024, sp. zn. 11Co/88/2023. Prvoinštančný súd vyslovil, že je potrebné považovať za účelnú dobu nájmu náhradného vozidla od momentu, kedy bolo vozidlo prijaté do opravy až do momentu jeho vydania poškodenému, t.j. od 16.5.2023 do 5.6.2023, a to za predpokladu, že dobu nájmu úmyselne alebo z nedbanlivosti poškodený nepredĺžil svojim úmyselným konaním alebo nedbanlivosťou, čo však žalovaný v konaní ani netvrdil. Ďalej doplnil, že poškodený nie je schopný žiadnym spôsobom ovplyvniť ani dobu opravy vozidla, ani dobu, v ktorej poisťovňa skončí prešetrovanie poistnej udalosti a vystaví krycí list, naopak poisťovňa je spôsobilá toto konanie urýchliť svojou vlastnou efektívnou činnosťou, pričom dĺžka šetrenia poistnej udalosti nemôže byť na ťarchu poškodeného. Prvoinštančný súd tiež poukázal na nález Ústavného súdu SR zo dňa 16.2.2023, sp.zn. III. ÚS 602/2022, aplikovateľný na prejednávajúcu vec, v ktorom ústavný súd konštatoval: „Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opäťovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo.“ K argumentácii žalovaného o potrebe odpočítať prevádzkové náklady súd prvej inštancie konštatoval, že svoj výpočet žalovaný súdu žiadnym spôsobom nezrejmil, hoci tak mohol urobiť ešte počas písomnej fázy konania. Hoci na pojednávaní dňa 1.10.2024 uviedol splnomocnený zástupca, že môže výpočet predložiť, neposkytol súdu žiadne skutkové tvrdenie, ani dôkazný prostriedok. Súd prvej inštancie preto nemohol preskúmať opodstatnenosť zníženia nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla o uvedenú čiastku. Uviedol, že motorové vozidlo stráca na hodnote bez ohľadu na to, či ho poškodený používa alebo nie, navyše motorové vozidlo poškodené pri dopravnej nehode má samo o sebe vždy nižšiu hodnotu ako nepoškodené motorové vozidlo rovnakého veku (nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2221/2007). Súd prvej inštancie žalobe vyhovel aj v časti príslušenstva – úrokov z omeškania, keďže žalovaný sa so splnením svojej povinnosti dostal do omeškania, a to vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. vo výške 9 % ročne, a to v súlade so žalobou od 2.7.2023, odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dní od skončenia

prešetrovania poisťnej udalosti žalovaným (od 16.6.2023). O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

4. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p., t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní neuznal krátenie počtu dní za obdobie odo dňa nasledujúceho (31.5.2023) po ukončení opravy poškodeného motorového vozidla dňa 30.5.2023 do dňa vystavenia krycieho listu dňa 5.6.2023. Náhrada nákladov za užívanie náhradného vozidla za obdobie od 3.6.2023 do 5.6.2023 podľa názoru žalovaného nepredstavuje náklady, ktoré by vznikli v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou, nie sú priamym následkom poškodenia vozidla a teda priamo nesúvisia so spôsobenou škodou, pretože neskoršie prevzatie vozidla alebo jeho užívanie po dobu dlhšie ako trvala oprava poškodeného motorového vozidla, nemôže bez dôležitého a preukázaného dôvodu ísť na vrub žalovaného. Žalovaný uviedol, že žalobca nepreukázal dôvodnosť a účelnosť vypožičania náhradného vozidla za obdobie od 3.6.2023 do 5.6.2023. Mal za to, že žalovaný nie je povinný refundovať všetky uplatnené náklady, ale len odôvodnené náklady v súvislosti so škodovou udalosťou. Podľa jeho názoru servis v takomto prípade nie je oprávnený uplatňovať zádržné právo k opravovanému motorovému vozidlu. V spojení s ustálenou rozhodovacou praxou Krajského súdu v Žiline, kde v odôvodnení svojho rozhodnutia zo dňa 22.3.2023, sp.zn. 760/187/2022 súdna autorita konštatovala, že: „Za podstatné pre rozhodnutie odvolací súd považoval že tak, ako konštatoval prvoinštančný súd, za dôvodný možno považovať prenájom náhradného motorového vozidla za obdobie od odovzdania poškodeného motorového vozidla servisu, teda od 15.7.2021 do doby, keď bolo poškodené motorové vozidlo opravené, a teda, keď ho poškodená obchodná spoločnosť mohla znova objektívne využívať“, žalovaný zastával stanovisko, že poškodený v deň vystavenia faktúry už reálne mal možnosť prevziať si svoje plne funkčné a opravené motorové vozidlo z autoservisu, pričom potvrdenie autoservisu, v zmysle ktorého autoservis nevydá motorové vozidlo bez doručenia krycieho listu, nie je možné považovať za právne relevantné, a to na základe nasledujúceho, nižšie uvedeného stanoviska, ktoré vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu Žilina zo dňa 22.3.2023, sp.zn. 7Co/187/2022, v zmysle ktorého: „Podľa § 151s ods. 1 Občianskeho zákonníka kto je povinný vydať hnuiteľnú vec, môže ju zadržať, aby zabezpečil svoju splatnú peňažnú pohľadávku voči tomu, komu je inak povinný vec vydať. Nemožno však zadržiavať vec svojvoľne alebo ľstivo odňatú“. Zádržné (retenčné) právo je vecno-právnym prostriedkom, slúžiacim veriteľovi na zabezpečenie jeho splatnej (zročnej) peňažnej pohľadávky. Predmetom zadržania môže byť iba hnuiteľná vec, ktorá je v moci veriteľa pohľadávky v súlade s právom, ktorú je inak povinný vydať. Zádržné právo zabezpečuje zásadne len splatné (zročné) peňažné pohľadávky. Výnimočne sa zádržné právo týka aj nesplatených pohľadávky, a to v prípade vyhlásenia konkurzu alebo pri výkone rozhodnutia, ak je zistená platobná neschopnosť dlžníka. Zádržné právo vzniká jednostranným prejavom vôle veriteľa peňažnej pohľadávky, spočívajúcim vo faktickom zadržaní hnuiteľnej veci, ktorú je inak povinný vydať“. S poukazom na znenie § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého: „Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti“ žalovaný uviedol, že z uvedeného jednoznačne vyplýva, že autoservis vykonávajúci opravu porušil svoju právnu povinnosť a tým naplnil § 420 Občianskeho zákonníka takým spôsobom, že v čase, keď ešte jeho pohľadávka nebola splatná, zadržiaval opravené motorové vozidlo, pričom tak zjavne konal bez právneho dôvodu, ktorý by ho k danému konaniu oprávňoval. Žalovaný ďalej konštatoval, že oprava poškodeného motorového vozidla je realizovaná na základe zmluvného vzťahu medzi poškodeným a autoservisom a zavŕšením opravy je následok škodovej udalosti/dopravnej nehody odstránený. Vzniknutá škoda je vykonaním opravy odstránená, a preto (ne)vystavenie krycieho listu je bez právneho významu pre zistenie výšky škody spočívajúcej v nákladoch na prenájom náhradného vozidla. Dôvod čakania na vystavenie krycieho listu zo strany žalovaného je potom podľa názoru žalovaného (bez ďalšieho) celkom zjavne mimo príčinnú súvislosť medzi škodovou udalosťou a vznikom škody. Poukázal na to, že k vypožičaniu náhradného vozidla došlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, ktoré si poškodený požičal na obdobie, kedy sa poškodené vozidlo nachádzalo v autoservise za účelom jeho opravy. Z uvedeného dôvodu možno podľa názoru žalovaného konštatovať, že náklady na prenájom náhradného vozidla boli vynaložené účelne z hľadiska dĺžky prenájmu náhradného vozidla počas obdobia, zodpovedajúceho dobe, kedy sa poškodené vozidlo nachádzalo v oprave a boli na ňom vykonávané opravárenské práce. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa žalovaný nestotožnil so záverom

prvoinštančného súdu a mal za to, že v posudzovanom prípade krátenia nárokovaného poistného plnenia za obdobie od 3.6.2023 do 5.6.2023, postupoval plne v súlade s poistnou zmluvou, všeobecnými poistnými podmienkami a platnou právnou úpravou. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu zamietne a uloží žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100%.

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril podaním zo dňa 6.12.2024, v ktorom uviedol, že žalovaný v podanom odvolaní opakovane uviedol argumentáciu z konania pred súdom prvej inštancie, s ktorou sa súd prvej inštancie plne vysporiadal, a to podľa názoru žalobcu správne a v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou súdov v obdobných sporoch. Vo vzťahu k otázke účelnosti trvania nájmu náhradného vozidla žalovaný podľa názoru žalobcu poukázal na prekonané rozhodnutia súdov. Žalobca uviedol, že odvolacia argumentácia je v rozpore s ústavným súdom definovaným účelom náhradného vozidla. Poškodený bol vylúčený z možnosti užívania jeho opravovaného vozidla po celú dobu zotrvania tohto vozidla v autoservise, ktoré sa dostalo do jeho dispozičnej sféry až po vystavení tzv. krycieho listu žalovaným. Dobu, po ktorú bolo vozidlo poškodeného v autoservise, poškodený nijakým spôsobom nemohol ovplyvniť. Žalobca poukázal na aktuálne závery Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.10.2023, sp.zn. 3Cob/86/2023 a Krajského súdu v Žiline vyslovené v rozsudku zo dňa 31.7.2024, sp.zn. 7Co/51/2024, opierajúce sa o nález Ústavného súdu SR zo dňa 16.2.2023, sp.zn. III. ÚS 602/2022, že deň ukončenia opravy nemožno považovať za rozhodujúci deň, ku ktorému by mal poškodený možnosť ukončiť nájom náhradného vozidla, ak nemá objektívnu možnosť opravené vozidlo týmto dňom užívať. Týmto momentom je až deň vydania opraveného vozidla autoservisom poškodenému, ku ktorému autoservis pristupuje z dôvodu a v čase, keď má deklarované krytie nákladov na vykonanú opravu zo strany poisťovne prostredníctvom krycieho listu. Žalobca mal za to, že zotrvanie opravovaného vozidla poškodeného v autoservise po celú dobu trvania nájmu náhradného vozidla bolo dôvodné, poškodený nemal možnosť opravované vozidlo reálne užívať, čo nevyhnutne a účelne viedlo k nájmu náhradného vozidla, preto sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poškodené vozidlo sa po celé obdobie v čase od 16.5.2023 do 5.6.2023, t.j. 21 dní, nachádzalo v autoservise, pričom prenájom náhradného vozidla v tomto období bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil. Námietky žalovaného k dobe trvania opravy nie sú vo vzťahu k poškodenému relevantné, nakoľko žalovaný ničím nepreukázal, že poškodený (alebo žalobca) tak konal zámerne, s cieľom predĺžiť opravu, a teda aj nájom náhradného vozidla. Čo sa týka ukončenia opravy a vydania opraveného vozidla poškodenému, žalobca uviedol, že až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde do sféry vplyvu poškodeného, resp. autoservisu, je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu vozidla poškodený ešte nemá okamžitú možnosť prevziať si svoje vozidlo a vrátiť tak náhradné vozidlo. Poškodený si mohol svoje opravované vozidlo vyzdvihnúť až po doručení tzv. krycieho listu zo strany žalovaného, resp. po úhrade poistného plnenia žalovaným, v závislosti od toho, ktorá z týchto skutočností nastane skôr. Predmetný krycí list slúži ako náhrada za úhradu faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla. Autoservis mal až po ukončení šetrenia poistnej udalosti žalovaným a po doručení predmetného krycieho listu istotu, že mu bude poskytnutá úhrada za opravu od žalovaného, a preto okamžite po doručení krycieho listu bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, a toto si poškodený dňa 5.6.2023 vyzdvihol. Žalobca ďalej uviedol, že dôvod užívania náhradného vozidla odpadá až ku dňu vydania opraveného vozidla poškodenému, pretože k predmetnému dňu sa opravené vozidlo dostáva do dispozície poškodeného, čo zodpovedá aj právnomu názoru vyslovenému v uvedenom náleze Ústavného súdu SR, ktorý žalovaný nesprávne vykladá. Ústavný súd vo vzťahu k dôvodnosti a účelnosti trvania nájmu náhradného vozidla v náleze vyslovil stotožňujúci sa názor s názorom odvolacieho súdu, v zmysle ktorého v prípade čiastočnej škody účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Súčasne ústavný súd definoval, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok. Podľa názoru žalobcu nepriznanie uplatneného nároku tak, ako navrhuje a odôvodňuje žalovaný, by predstavovalo porušenie zásady „neminem laedere“ – nikoho nepoškodzovať, na zachovanie ktorej žalobca apeluje. Žalobca mal za to, že nie je dôvodné skúmať účelnosť a nevyhnutnosť užívania náhradného vozidla nad rámec účelu náhradného vozidla

definovaného nálezom Ústavného súdu SR. Zotrvanie motorového vozidla poškodeného v autoservise je priamym a bezprostredným následkom konania poistenca žalovaného, poškodený nemá žiaden dosah na trvanie opravy motorového vozidla, či na doručenie krycieho listu zo strany poisťovne. Užívanie opraveného motorového vozidla mu umožňuje autorizovaný autoservis, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne (žalovaného), až keď sú mu nahradené náklady spojené s vykonanou opravou motorového vozidla, na ktorých úhradu je zaviazaná poisťovňa. Postup autoservisu, ktorý je partnerom žalovaného pri vykonávaní opravy motorového vozidla a jeho vracaní poškodenému nemožno nijako pričítať poškodenému, ktorý bol objektívne po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, a to v dôsledku primárnej príčiny, ktorou je vznik škody na jeho motorovom vozidle porušením povinností poistenca poisťovne. Náhrada nákladov spojených s opravou poškodeného vozidla, resp. vystavenie krycieho listu, je povinnosťou poisťovne. Žalobca poukázal aj na závery Krajského súdu v Bratislave vyslovené v rozsudkoch zo dňa 24.11.2021, sp.zn. 3Cob/202/2020-217, zo dňa 18.10.2023, sp.zn. 3Cob/86/2023-145 a zo dňa 15.11.2023, sp.zn. 3Cob/94/2023, ktoré rešpektujú účel náhradného vozidla a práva poškodeného, ktorý proti svojej vôli nemôže užívať svoje opravované vozidlo poškodené poistencom poisťovne, aby na ňom bola vykonaná oprava zaisťujúca jeho prevádzkyschopnosť. Za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla je podľa názoru Krajského súdu v Bratislave potrebné považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je v zmysle ust. § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z.z. vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. V prípade opravy poškodeného vozidla autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo len až po zaplatení ceny opravy alebo je možné (v prípade platného PZP) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že opravu vozidla zaplatí. Poškodený v prípade platnej poistnej zmluvy využije možnosť poskytnutia záruky poisťovne uhradiť cenu opravy vo forme krycieho listu (nemožno nútiť poškodeného, aby sám zaplatil cenu opravy a následne uplatnil nárok u poisťovne). Je potrebné zdôrazniť, že pokiaľ nie je faktúra servisu za opravu uhradená, poškodený nemôže svoje vozidlo užívať a jeho obmedzenie spôsobené poistnou udalosťou stále trvá. Ukončením nájmu v deň vystavenia faktúry a odovzdaním náhradného vozidla by sa poškodený dostal do situácie, že zostane prakticky bez vozidla až do ukončenia likvidácie. Je potrebné považovať za účelnú dobu nájmu náhradného vozidla od momentu, kedy bolo vozidlo prijaté do opravy až do momentu jeho vydania poškodenému, a to za predpokladu, že dobu nájmu úmyselne alebo z nebanlivosti poškodený nepredžil svojím úmyselným konaním alebo nebanlivosťou. Čakanie na krycí list tak spadá do sledu udalostí spojených so škodovou udalosťou, ktoré vymedzujú obdobie nároku poškodeného na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla po dobu vykonávania opravy jeho motorového vozidla. Žalobca konštatoval, že v prejednávanej veci nebolo preukázané, že by doba zotrvania opravovaného vozidla v autoservise bola pričítateľná poškodenému, práve naopak, doba zotrvania vozidla v autoservise a nutnosť užívania náhradného vozidla súvisí výhradne so vznikom dopravnej nehody zapríčinennej poistencom žalovaného a jeho zodpovednosťou za náhradu škody, ktorá nahlásením poistnej udalosti prešla na poisťovňu. Žalobcovi nie je zrejmé, ako by uvedené mohla ovplyvniť skutočnosť, že poškodený na komunikáciu so žalovaným splnomocnil autoservis. Žalobca zdôraznil, že účelom povinného zmluvného poistenia je krytie škôd vzniknutých pri prevádzke motorových vozidiel, aby tieto neplatili škodcovia a už vôbec nie poškodení, a to vzhľadom na pravidelné platenie poistného v prospech poisťovne. Poškodený má nárok na náhradu škody, ktorá vznikla prenájomom náhradného vozidla po dobu nepoužiteľnosti vozidla poškodeného počas vykonávania jeho opravy. Poškodený nemôže opravované vozidlo používať až do času, kým mu nie je vydané autoservisom, pričom k vydaniu opraveného vozidla dochádza najskôr po doručení krycieho listu zo strany poisťovne. Žalobca upriamil pozornosť aj na závery Krajského súdu v Žiline vyslovené v rozsudku zo dňa 26.1.2023, sp.zn. 14Cob/89/2022, ktoré vyvracajú úvahy a konštatovania žalovaného ohľadom odstránenia príčiny vzniku škody opravou poškodeného vozidla. Z predmetného rozhodnutia Krajského súdu v Žiline vyplýva, že pri posudzovaní účelnosti prenájmu motorového vozidla aj v kontexte celkovej dĺžky tohto nájmu je potrebné vychádzať predovšetkým zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by poškodený akýmkoľvek spôsobom mal možnosť dobu opravy svojho poškodeného motorového vozidla ovplyvniť, a preto sa nemôže jednať o okolnosť, ktorá by prípadne vylučovala nutnosť a účelnosť nákladov vynaložených na zabezpečenie náhradného motorového vozidla. Nie je namieste nepriaznivost' stavu, do ktorého sa poškodený dostal z dôvodu protiprávneho konania klienta žalovaného, umocňovať neprímeraným zaťažovaním poškodeného v tom, aby bol nútený sám zo svojich finančných prostriedkov uhrádzať náklady spojené s opravou jeho poškodeného motorového vozidla. Od poškodeného, ktorý situáciu súvisiacu s poškodením jeho motorového vozidla klientom žalovaného sám

nezavinil, nie je možné spravodlivo žiadať, aby si z vlastných finančných prostriedkov uhradil náklady spojené s opravou jeho poškodeného motorového vozidla. Poškodený pritom bezodkladne po tom, ako si mohol vozidlo zo servisu prevziať, vozidlo zo servisu vyzdvihol a náhradné vozidlo vrátil žalobcovi. Krajský súd považoval za relevantnú skutočnosť, že vozidlo sa do 8.1.2021 nachádzalo v servise, a teda až do tohto dňa poškodený svoje motorové vozidlo nemohol využívať. Skutočnou škodou v tomto prípade je nájomné za prenajaté náhradné motorové vozidlo, za celú dobu, po ktorú poškodený svoje poškodené motorové vozidlo nemohol využívať, teda až do dňa, kedy poškodenému motorové vozidlo bolo vydané autoservisom po jeho oprave. Správnosť a opodstatnenosť vyššie uvedenej argumentácie žalobca odôvodnil aj poukazom na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.3.2024, sp.zn. 11Co/88/2023 a zo dňa 26.3.2024, sp.zn. 9Co/107/2023, podľa záverov ktorých: „je opodstatnenou dobou prenájmu náhradného vozidla doba do vybavenia poisťovnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poisťovná udalosť je v zmysle ust. § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z. z. vybavená skončením šetrenia, oznámenia výšky poisťového plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. ... V tomto smere teda nemožno poškodenému ani pričítať porušenie všeobecnej prevenčnej povinnosti (§ 415 OZ), t.j. povinnosti správať sa tak, aby škoda nevznikla (v danom prípade, aby sa škoda nenavyšovala). V prejednávanom prípade nebolo preukázané, že by došlo k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi spôsobenou dopravnou nehodou a škodou poškodeného (nákladmi za nájom náhradného vozidla v období od jeho zapožičania do doručenia krycieho listu) inou „škodovou udalosťou“, ktorú by bolo možné pričítať úmyselnému, či nedbanlivostnému konaniu poškodeného, či tretieho subjektu (napr. servisu). V danom prípade mohol škodca počítať s tým, že negatívnym dôsledkom jeho konania bude nielen škoda na vozidle, ale aj náklady za prenájom náhradného vozidla, ktoré vzniknú poškodenému, a to v rozsahu primeranom typu vozidla, mieste a čase jeho zapožičania a podmienkam zodpovedajúcim obchodnej praxi v danom sektore podnikania. Škoda (t.j. aj nájom náhradného vozidla od jeho opravy do úhrady ceny opravy, resp. doručenia krycieho predvídateľná.“ Žalobca na záver uviedol, že v dôsledku škodovej udalosti bol poškodený vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešil nájmom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Poškodený si v príčinnej súvislosti s poisťovnou udalosťou zapožičal náhradné motorové vozidlo a žalobca dostatočne vysvetlil a preukázal, cenu nájomného za náhradné vozidlo aj účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie, za ktoré sa žalobca domáha nároku na náhradu škody. Na základe uvedeného navrhol napadnutý rozsudok pre jeho vecnú správnosť v celom rozsahu potvrdiť a žalobcovi priznať právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je podané dôvodne. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 C.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti uplatneného nároku, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 C.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí náležite a dostatočne odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.).

7. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods.2 C.s.p.).

8. K doplneniu dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a v záujme dôsledného vyporiadania sa s odvolacími námietkami odvolací súd udáva nasledovné.

9. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

10. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

11. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. účinného v čase dopravnej nehody náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

12. Odvolací súd v prejednávanej veci konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak vychádzal z výsledkov vykonaného dokazovania a dospel k záveru o preukázaní nároku žalobcu. V prejednávanej veci žalobca (ako právny nástupca poškodeného) uplatnil nárok na náhradu škody, ktorú utrpel na svojom motorovom vozidle, a to voči žalovanému ako poisťovní, ktorá mala uzavreté povinné zmluvné poistenie s poisteným, ktorý spôsobil škodu. Využívajúc svoje právo vyplývajúce jej z § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení teda uplatnil svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi.

13. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca (ako postupník pohľadávky poškodeného) sa žalobou domáhal od žalovaného ako poisťovne zaplatenia žalovanej sumy vo výške 137,42 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne od 2.7.2023 až do zaplatenia, titulom náhrady škody podľa zákona č. 381/2001 Z.z. (z celkovej škody 891,08 eur ako rozdielu medzi uplatneným a priznaným poistným plnením) na tom skutkovom základe, že dňa 19.4.2023 došlo k poistnej udalosti (dopravnej nehode) spôsobenej prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného a tým k vzniku škody na motorovom vozidle poškodeného, v dôsledku čoho nebolo možné poškodené motorové vozidlo užívať v čase jeho opravy (21 dní) a počas doby nevyhnutnej na opravu poškodeného motorového vozidla poškodený na základe Zmluvy o nájme náhradného vozidla užíval náhradné motorové vozidlo žalobcu za nájomné celkovo v sume 891,08 eur. Vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla poškodeným ako náhradu škody žalovaný čiastočne neuznal a neposkytol v tejto časti poistné plnenie.

14. Vo vzťahu k námietke žalovaného, týkajúcej sa uplatňovanej náhrady škody spočívajúcej v nákladoch za prenájom motorového vozidla, odvolací súd poukazuje na to, že z ust. § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. je zjavné, že z poistenia zodpovednosti sa poškodenému uhrádzajú uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. V tejto súvislosti je potrebné vziať do úvahy aj ustálenú judikatúru všeobecných súdov, z ktorej vyplýva, že skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď. Skutočnou škodou je tak aj nájomné za prenajaté náhradné motorové vozidlo. Z ustálenej judikatúry zároveň vyplýva, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo za podmienky, ak je jeho zapožičanie nevyhnutne potrebné a zároveň, že náklady na takéto zapožičanie sú vynaložené nutne a účelne, pričom posúdenie tejto otázky závisí od konkrétnych okolností prípadu. Vychádza sa pritom z toho, že zmyslom a účelom poskytnutia náhradného vozidla je zachovanie určitého životného štandardu poškodeného v situácii, keď dôjde k čiastočnému, resp. totálnemu poškodeniu vozidla. V prejednávanej veci nemožno konštatovať, že žalobca nepreukázal nevyhnutnosť dĺžky opravy motorového vozidla po dobu 21 dní, keď zároveň predložil v konaní čestné prehlásenie k dôvodom vypožičania náhradného vozidla, potvrdenie o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla, faktúru za prenájom vozidla, oznámenie o poistnom plnení a potvrdenia o bežnej obchodnej praxi. Z tvrdení sporových strán a z predložených dôkazov (spolu s faktúrou za opravu vozidla predloženou žalovaným) zároveň vyplynulo, že prenájom vozidla trval odo dňa 16.5.2023 (dopravná nehoda sa stala dňa 19.4.2023) do dňa 5.6.2023, t.j. do dňa doručenia krycieho listu autoservisu. Prenájom vozidla tak trval v období opravy poškodeného motorového vozidla a v období kým nebol doručený krycí list poisťovne autoservisu (žalobcom tvrdená skutočnosť o čase doručenia krycieho listu nebola žalovaným rozporovaná). Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky aplikovateľnú i na prejednanú vec (napríklad rozhodnutia, sp. zn. III. ÚS 602/2022, sp. zn. III. ÚS 476/2024). Pokiaľ poškodený nemôže v dôsledku škodovej udalosti z objektívnych dôvodov užívať svoje vlastné motorové vozidlo a riešenie ponúka nájom náhradného vozidla, vzniká otázka dĺžky trvania takého nájmu. Za účelné obdobie nájmu vozidla sa považuje doba od momentu, kedy bolo poškodené vozidlo prijaté do opravy až do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti a o výške poistného plnenia a poukazu finančných prostriedkov, resp. do jeho vydania poškodenému za predpokladu, že tento dobu nájmu úmyselne alebo z nebanlivosti nepredĺžil svojim

úmyselným konaním alebo nedbanlivosťou. Na základe uvedeného názoru, ku ktorému sa odvolací súd priklonil, potom možno v prejednávanej veci vyvodiť, že náklad za prenájom vozidla až do doby doručenia krycieho listu autoservisu a následnému prevzatiu vozidla poškodeným možno považovať za nutne a účelne vynaložený náklad. V prejednávanej veci zároveň neboli z vykonaného dokazovania zistené také okolnosti, ktoré by svedčali úmyselnému alebo nedbanlivostnému konaniu poškodeného smerujúcemu k predĺženiu doby nájmu. Záver prvoinštančného súdu o opodstatnenosti nároku žalobcu preto odvolací súd považoval za správny.

15. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

16. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 378 ods. 1 C.s.p., a v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).